

Pogácsás Krisztián főhadnagy:

A 39. LÖVÉSZZÁSZLÓALJ A HADRENDISZÁMVÁLTÁS ÓTA

Általános szokás, hogy az emberek vagy a külföldi nagy múltú szervezetek tagjai a jeles évfordulók alkalmával egy pillanatra megállnak és visszatekintenek a mögöttük lévő időszakra. E cikk írásának idején (2012. január) mi, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár 39. Lövész-zászlóalj katonái is egy ilyen jeles évforduló felé közeledtünk. Egy éve annak, hogy 2011. február 3-án a debreceni Nagytemplom előtti téren a városvezetés, valamint a misszióba induló katonák és családtagjaik körében Hende Csaba honvédelmi miniszter a 39-es hadrendi számot és az ezt a számot 1756 és 1918 között viselő k.u.k. gyalogezred „sárga” ezredzászlóját adományozta a volt 1. lövész-zászlóaljnak. A nagy múltú alakulat, Debrecen város ezredéknél, fennállása alatt Európa szinte valamennyi korabeli hadszínterét megjárta. Bátorságával és helytállásával kiérdemelte a „sárga” zászlót, melyet csak három ezred hordozhatott az Osztrák–Magyar Monarchia hadseregében.

MISSZIÓK

E visszatekintést nem is lehetne mással kezdeni, mint az ezred múltbeli nagyszerű helytállásainak egyenes folytatásaként tekinthető missziós tevékenységgel. Napjainkra a gyökeresen átalakult és folyamatosan változó világunk problémáit a katonák zömének a hazától sok ezer kilométerre kell kezelnie, az itthon maradtak és az odakint szolgálók biztonságának szavatolása érdekében. A nemzetközi katonai missziók teljesítése mára a Magyar Honvédség egyik kiemelt feladatává vált. Egy ilyen misszióban vett részt 2011. február 15-től 2011. szeptember 20-áig alegységünk, a 39. Lövész-zászlóalj is.

KFOR-4

Zászlóaljunk katonái számára régen ismert terület Koszovó, ahol 2011-ben, Pristinában, egy fél éves ciklusban 3. lövészszázadunkkal és az azt kiegészítő logisztikai alegység és zászlóalj törzs egy részével – Szabó Sándor alezredek vezetésével – képviseltük hazánkat. A misszió első nagy kihívása a Pec táborból az új pristinai Slim Lines táborba való áttelepülés volt. A megérkezést követően a portugál vezetésű KFOR Harcászati Tartalék Zászlóaljba (KFOR TACRES Battalion) integrálódva logisztikai katonáink hozzáfogtak a napi élethez szükséges munka- és életkörülmények kialakításához, míg lövészeink a portugál ejtőernyős-zászlóaljjal közösen megkezdtek felkészüléseket az új kihívásoknak megfelelő speciális kiképzések (tömegkezelési műveletek – „CRC”

–, légi szállítási feladatok, járőrözés stb.) és összekovácsolási gyakorlatok végrehajtására. A magyar kontingens rangidős tisztje, a 39. Lövész-zászlóalj részéről annak volt parancsnok-helyettese, Frankó Imre őrnagy volt, aki egyben a közös zászlóalj parancsnokhelyettesi beosztását is ellátta. A sikeres összekovácsolást követően zászlóaljunk tagjai a „rutin” jellegű teendőkhöz kívül CRC-feladatokra képezték ki több más nemzet katonáit, és kiválóan helytálltak a 2011. júliusi koszovói határincidensek kezelésében.

PRT-10

A 39-esek 1. lövészszázada – szintén logisztikai alegységgel és a zászlóalj törzs részével kiegészülve – eközben a hazánktól távol fekvő, a NATO kiemelt missziójának helyet adó Afganisztánban bizonyította rátermettségét. A MH PRT 10. váltásának parancsnoki posztját a már afganisztáni tapasztalatokkal rendelkező Szoszjár Balázs alezredek töltötte be, helyettese Vokla János alezredek volt, és a kontingens törzsfőnöki beosztásában a 39-esek parancsnoka, Vantal Zsolt teljesített szolgálatot. Mint ismeretes, a MH PRT 9. váltásának idején kimagaslóan rossz biztonsági helyzet a 10. váltás idején már lecsengőben volt, de a folyamatos Vokla János alezredek¹ és az ellenálló állandó jelenléte a tartományban a legnagyobb koncentrációt és szakszerű, fegyelmezett feladatvégrehajtást igényelt az itt szolgálóktól.

Sajnálatos módon 2011. május 17-én egy kifutás² alkalmával itt vesztettük el két kiváló bajtársunkat, Róth Orsolya és Dálnoki András posztumusz hadnagyokat. A gyász nehéz napjai után, nélkülük ugyan, de lelkekben el nem halványuló emlékekkel folytatták katonáink a megterhelő szolgálatot.

A misszió lefolyása alatt zászlóaljunk katonái úttalan utakon jutottak el a tartomány legtávolabbi pontjaira is, ahol a kint velünk szolgáló CKELMK tisztjei, zászlóaljai és altisztjei segítségével iskolát adtak át, egészségügyi vagy éppen iskolai felszereléseket szállítottak ki a térség fejlesztése és az életkörülmények javítása érdekében.

„AZ ITTHONIAK”

A missziók adott keretszámai nem tették lehetővé, hogy zászlóaljunk minden katonája valahol külföldön teljesítsen szolgálatot. A 39. Lövész-zászlóalj az itthon maradt mintegy másfél századnyi erővel, a zászlóalj teljes szervezeti struktúráját fenntartva látta el a békekiképzés és a helyőrségi szolgálatok rá eső részét.

A 2. századunk bázisán megalakult az EU-harccsoport (MH EU Battle Group) lövészalegysége, amelynek tagjai részt vettek az ilyenkor kötelezően előírt kiválogatásokon és felméréseken.

A missziós alegységek hazatérését követően az MH 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnoka, dr. Böröndi Gábor dandártábornok is kiemelte az itthon szolgálatot teljesítő 39-esek 6 hónapos tevékenységét.

HAZATÉRÉS UTÁN

A 2011. szeptember 20-i visszafogadó ünnepség után megkezdődött az éves szabadságoltatás; jó néhány tiszt- és altiszt kollégánkat iskoláztuk be különböző szintű STANAG angol nyelvtanfolyamokra. A szabadságukat letöltők a különböző orvosi és pszichológiai visszaillesztő foglalkozások után visszatértek századaikhoz, és a kint szerzett tapasztalatok, élmények átadását követően megkezdtek a békekiképzés mindennapjait.

HAGYOMÁNYÁPOLÁS, HAGYOMÁNYTEREMTÉS

A 2011. február 3-án átvett zászló megtisztel és egyben kötelez is minket. Megtisztelő a dicső történelmi elődök nyomdokaiba lépni; az elismerés ugyanakkor kötelezettségekkel is jár számunkra – szeretnénk megfelelni a bizalomnak. A zászlóaljvezetés egyik kiemelt feladatként kezelte és kezeli dicső eleink hagyatékának ápolását, és új, a 39-esekkel összefüggő hagyományok teremtését is. Halottak napja alkalmából zászlóaljunk egy kis csoportja – Kis Róbert zászlós kutatómunkájának köszönhetően és az ő vezetésével – felkereste és rendbe hozta a debreceni Hősök temetőjében fekvő néhány korábbi 39-es katona sírját.

2011. december 14-én a 39. császári és királyi gyalogezred megalapításának 255. évfordulóját megelőzően egy nappal, zászlóalj emléknapot rendeztünk.

Bár még előttünk áll, mégis érdemes megemlíteni a zászlóalj tervezett 2012. május 17-i emléknapját, amikor terveink szerint katonáink felkeresik és megkoszorúzzák az Afganisztánban elesett bajtársaink nyughelyét.

Reményeim szerint a fentiekből kiderült: tartalmas év van a 39-esek mögött, jóllehet minket majd csak az utánunk jövőök fognak hitelesen megítélni, mégis bízom benne, hogy ez az értékelés pozitív lesz – méltóak voltunk, vagyunk és leszünk dicső 39-es elődeink hírnevéhez.

Írásomat Kőrösi Kálmánnak, a 39-es gyalogezred egykori katonájának néhány sorával zárom, bízva abban, hogy zászlóaljunk a jövőben is ugyanolyan elszántsággal és kitartással teljesíti a rá bízott feladatokat, miként tette ezt az elmúlt évben.

„A hosszú harc csak elpihent. / Kürtszóra vár, hogy talpra álljon, / Honvisszaszerző szent csatákon, / a régi, híres regiment.”

¹ katonai szleng, jelentése: tálbi ellenálló elfogása az amerikai különleges erők részvételével

² katonai szleng, jelentése: Afganisztánban a járőrök, CIMIC-, logisztikai és egyéb konvojok táborrelhagyásának megnevezése